

Адреса гласи: „Много ч(ас)тном и достојном Г(осподи)ну
Г(осподи)ну

Пиеру Фонтани
у поштене ч(а)стне руке
у Херцег Нови“.

Из предње адресе дознајемо, дакле, да се је Херцегнови називао својим данашњим пуним именом још год. 1726, а свакако и још много раније, иако још за сада немамо о томе писмених података.

П. Д. Шеровић.

О РАСПРОСТРАЊЕНОСТИ ЛИЧНОГ ИМЕНА ЊЕГОШ

Ономе, што је до сада познато о личном имену Његош, додаћемо овдје да се у предграђу Херцегновога год. 1740 спомиње неки Његош Зубац, који је био дужан 30 ока кукуруза неком Јовану Шаину из оближњег села Пода. Зупци су поријеклом са Зубаца из Херцеговине, те су се и прозвали, када су пребјегли на млетачко земљиште, по свом старом завичају: Зупци, или Зупчевићи. У једном списку из год. 1701 спомињу се барјактар Митар Зубац и кнез Јокан Зубац међу поглавицама пребјеглих Херцеговаца, који желе да остану на млетачком подручју.

Митар Зубац се населио у селу Крушевицама у одломку Калиможу, гдје и данас живе његови потомци, од којих су се неки преселили у сусједно село Бијелу, те је међу њима било врло угледних људи. У једном акту год. 1749 спомињу се браћа Јово и Петар, синови врло заслужног пок. кнеза (*del quondam conte benemerito*) Митра Зупца.

Уз презиме Зубац потомци кнеза Митра почеше се називати и Зубац-Митровић. Први пут у документима год. 1788 налазимо записана Леса (Александра) Зупца Митровића. Данас се сви Зупци називају само презименом Митровићи. Чији је син био Његош Зубац, није нам познато. Можда је био син Јоканов, који ће бити остао у близини Херцегновога и ту се негдје населио. Тако се г. 1791 спомиње у Херцегновоме неки трговац по имену Саво Зубац.

Ово што изнесосмо о личном имену Његош, које, како видимо, налазимо и у Боки, још је једна важна потврда, да презиме владике Рада и његових предака потиче од личног имена Његош.

П. Д. Шеровић